

عنوان مقاله:

تحلیل فقهی حقوقی افعال محیلانه علیه اموال غیر

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی و دومین کنفرانس بین المللی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی اکبر کریمی باغبانویی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بم، حقوق جزا و جرم شناسی، دانشجو

محمدرضا صاحب جمعی - دانشگاه ارومیه، فقه و حقوق اسلامی، دانشجو

خلاصه مقاله:

از دیدگاه امام حسین (ع) یکپاز خصوصیات دشمنان اسلام کسب درآمد و نان حرام است. به طوری که لقمه حرام باعث می شود که انسان در مقابل ولی خدا و امام زمان خویش بایستد، همچنانکه در واقعه عاشورا فرمودند: ملئت بطونهم من الحرام؛ شکم های آنها از حرام پر شده است، مال حلال زمینه ترقیانسان را فراهم میآورد. کلاهبرداری که نمونه از تحصیل مال حرام است به معنای غصب مال غیر از طریق توسل توام با سوءنیت به وسایل متقلبانه یا عملیات محیلانه است. اغلب مردم فکر می کنند شخصی که با دادن یک وعده واهی در قالب یک دروغ ساده، مال آنان را برده است، کلاهبردار محسوب می شود، حال آن که صرفا گفتن یک دروغ ساده، نمی تواند مانور محیلانه تلقی شود. در جرم کلاهبرداری، متقلبانه محسوب شدن وسایلی که مجرم از آنها برای بردن مال غیر بکار می برد، از شروط مهم تحقیق جرم است و وقوع این جرم متضمن برخی مانورهای محیلانه است. اثبات توسل متهم به وسایل و صحنه سازی های متقلبانه بر عهده مقام قضایی است. وجود رابطه مستقیم و آگاهانه بین توسل به وسایلمحیلانه با اغفال قربانی و بردن مال وی از شروط اصلی تحقق جرم کلاهبرداری محسوب می شود. قانونا توسل به وسایل محیلانه باید مقدم بر تحصیل مال بوده و باید برای تحصیل مال صورت گیرد.

کلمات کلیدی:

مانور محیلانه، فریب علیه اموال، مال حرام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1171413>

